

I

(Legislatívne akty)

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2014/62/EÚ

z 15. mája 2014

o trestnoprávnej ochrane eura a ostatných mien proti falšovaniu, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2000/383/SVV

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 83 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskej centrálnej banky ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽²⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Ako jednotná mena používaná členskými štátmi eurozóny sa euro stalo dôležitým faktorom hospodárstva Únie a každodenného života jej občanov. Od jeho zavedenia v roku 2002 však falšovanie eura ako meny, na ktorú sa neustále zameriavajú organizované zločinecké skupiny zaoberajúce sa falšovaním peňazí, spôsobilo finančné škody vo výške najmenej 500 miliónov EUR. Je v záujme Únie ako celku zamedziť a trestať akúkoľvek činnosť, ktorá by mohla ohroziť pravosť eura jeho falšovaním.
- (2) Falošné peniaze majú výrazný negatívny vplyv na spoločnosť. Poškodzujú občanov a podniky, ktorým sa nenahradí hodnota falzifikátov, a to ani vtedy, ak ich prijali v dobrej viere. U spotrebiteľov by to mohlo viesť k obavám, či je ochrana hotovosti dostatočná, a k strachu, že môžu dostať falšované bankovky a mince. Preto je veľmi dôležité zabezpečiť dôveru občanov, podnikov a finančných inštitúcií v pravosť bankoviek a mincí vo všetkých členských štátoch, ako aj v tretích krajinách.
- (3) Je dôležité zabezpečiť, aby euro a akúkoľvek inú menu, ktorých obeh je zákonne povolený, vhodným spôsobom chránili účinné a efektívne trestnoprávne opatrenia vo všetkých členských štátoch.
- (4) Nariadením Rady (ES) č. 974/98 ⁽⁴⁾ sa členským štátom, ktorých menou je euro, ukladá povinnosť zabezpečiť primerané sankcie proti falšovaniu a napodobňovaniu eurobankoviek a euromincí.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 179, 25.6.2013, s. 9.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 271, 19.9.2013, s. 42.

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 16. apríla 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 6. mája 2014.

⁽⁴⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 974/98 z 3. mája 1998 o zavedení eura (Ú. v. ES L 139, 11.5.1998, s. 1).

- (5) Nariadenia Rady (ES) č. 1338/2001 ⁽¹⁾ a (ES) č. 1339/2001 ⁽²⁾ stanovujú opatrenia potrebné na ochranu eura proti falšovaniu, najmä opatrenia na stiahnutie falošných eurobankoviek a euromincí z obehu.
- (6) Medzinárodný dohovor o potieraní peňazokazectva podpísaný 20. apríla 1929 v Ženeve a jeho protokol (Ženevský dohovor) ⁽³⁾ stanovujú pravidlá na účinnú prevenciu, stíhanie a sankcionovanie trestného činu falšovania meny. Jeho cieľom je najmä zabezpečiť, aby sa za spáchanie trestného činu falšovania meny mohli ukladať prísne trestné a iné sankcie. Všetky zmluvné strany Ženevského dohovoru musia uplatňovať zásadu nediskriminácie iných mien, než je ich domáca mena.
- (7) Táto smernica dopĺňa ustanovenia a uľahčuje uplatňovanie Ženevského dohovoru zo strany členských štátov. Preto je dôležité, aby členské štáty boli zmluvnými stranami Ženevského dohovoru.
- (8) Táto smernica vychádza z rámcového rozhodnutia Rady 2000/383/SVV ⁽⁴⁾ a aktualizuje ho. Dopĺňa uvedené rámcové rozhodnutie o ďalšie ustanovenia týkajúce sa výšky sankcií, nástrojov vyšetrovania, ako aj analýz, zisťovania a odhaľovania falzifikátov eurobankoviek a euromincí v priebehu súdnych konaní.
- (9) Táto smernica by mala chrániť všetky bankovky a mince, ktorých obeh je zákonne povolený, bez ohľadu na to, či sú vyrobené z papiera, kovu, alebo iného materiálu.
- (10) Ochrana eura a ostatných mien si vyžaduje spoločnú definíciu trestných činov súvisiacich s falšovaním meny, ako aj jednotné, účinné, primerané a odrádzajúce sankcie pre fyzické a právnické osoby. Aby sa zabezpečil súlad so Ženevským dohovorom, táto smernica by mala určiť, že trestnými činmi budú rovnaké činy, aké sú trestné podľa Ženevského dohovoru. Preto by výroba falošných bankoviek a mincí a ich uvádzanie do obehu mali byť trestným činom. Významné prípravné práce na týchto trestných činoch, napríklad výroba falšovateľského náčinia a súčastí, by sa mali trestať samostatne. Spoločným cieľom týchto vymedzení trestných činov by malo byť, aby odrádzali od akéhokoľvek narábania so sfalšovanými bankovkami a mincami, ako aj s náčiním a inými prostriedkami na falšovanie.
- (11) Zneužívanie legálnych zariadení alebo materiálov povolených tlačiarňami alebo mincovňami na výrobu neautorizovaných bankoviek a mincí určených na podvodné používanie by malo byť tiež trestným činom. Takéto zneužívanie sa vzťahuje na situáciu, keď národná centrálna banka či mincovňa alebo iný oprávnený priemyselný podnik vyrába bankovky alebo mince, ktoré presiahnu kvóty schválené Európskou centrálnou bankou (ďalej len „ECB“). Tiež sa vzťahuje na situáciu, keď zamestnanec oprávnenej tlačiarne alebo mincovne zneužíva toto zariadenie na vlastné účely. Takéto konanie by malo byť trestné, a to aj v prípade, že povolené množstvá neboli prekročené, pretože vyrobené bankovky a mince, ak by sa dostali do obehu, by nebolo možné odlišiť od autorizovanej meny.
- (12) Bankovky a mince, ktoré ECB alebo národné centrálné banky a mincovne ešte oficiálne nevydali, by mali takisto spadať pod ochranu tejto smernice. Teda napríklad euromince s novými národnými stranami alebo nové série eurobankoviek by mali byť chránené už predtým, než sa oficiálne uvedú do obehu.
- (13) Navádzanie, pomoc a podnecovanie a pokus o spáchanie hlavných trestných činov falšovania vrátane zneužívania zákonných zariadení alebo materiálu a vrátane falšovania bankoviek a mincí, ktoré ešte neboli vydané, ale sú určené do obehu, by mali byť podľa okolností takisto trestné. Táto smernica nevyžaduje od členských štátov, aby bol pokus o spáchanie trestného činu v súvislosti s náčiním alebo súčastou na falšovanie trestný.
- (14) Úmysel by mal byť súčasťou všetkých prvkov, ktoré predstavujú trestné činy stanovené v tejto smernici.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1338/2001 z 28. júna 2001 stanovujúce opatrenia nevyhnutné na ochranu eura proti falšovaniu (Ú. v. ES L 181, 4.7.2001, s. 6).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1339/2001 z 28. júna 2001, ktorým sa rozširuje účinnosť nariadenia (ES) č. 1338/2001 stanovujúceho opatrenia nevyhnutné na ochranu eura proti falšovaniu na tie členské štáty, ktoré neprijali euro ako svoju jednotnú menu (Ú. v. ES L 181, 4.7.2001, s. 11).

⁽³⁾ Číslo 2623, s. 372, Spoločnosť národov, série zmlúv 1931.

⁽⁴⁾ Rámcové rozhodnutie Rady 2000/383/SVV z 29. mája 2000 o zvýšenej ochrane pred falšovaním prostredníctvom pokút a ďalších trestných sankcií v súvislosti so zavádzaním eura (Ú. v. ES L 140, 14.6.2000, s. 1).

- (15) Falšovanie meny je tradične trestný čin podliehajúci vysokým sankciám v členských štátoch. Je to v dôsledku závažnej povahy a vplyvu trestného činu na občanov a podniky a pre potrebu zabezpečiť dôveru občanov a podnikov v pravosť eura a ostatných mien. Platí to najmä pre euro, ktoré je jednotnou menou viac ako 330 miliónov ľudí v eurozóne a ktoré je druhou najdôležitejšou medzinárodnou menou.
- (16) Členské štáty by so zreteľom na ustanovenia práva Únie o boji proti falšovaniu meny mali vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch ustanoviť trestné sankcie. Tieto sankcie by mali byť účinné, primerané a odrádzajúce a mali by zahŕňať trest odňatia slobody. Minimálna výška najvyššej sadzby trestu odňatia slobody stanovená v tejto smernici pre trestné činy, ktoré sa v nej stanovujú, by sa mala uplatňovať aspoň na najzávažnejšie formy uvedeníh trestných činov.
- (17) Tieto sankcie, pokiaľ ide o ich výšku, by mali byť účinné a odrádzajúce, ale nemali by byť neúmerne k trestným činom. Hoci úmyselné poskytnutie falšovanej meny, ktorá bola prijatá v dobrej viere, by sa v rámci vnútroštátnych právnych predpisov členských štátov mohlo sankcionovať iným druhom trestnej sankcie, v týchto vnútroštátnych právnych predpisoch by sa malo ustanoviť, že trest odňatia slobody bude najvyššou sankciou. Tresty odňatia slobody pre fyzické osoby budú slúžiť ako odstrašujúci prostriedok pre prípadných páchatelov trestných činov, a to s účinnosťou v celej únii.
- (18) Vzhľadom na to, že v tejto smernici sa stanovujú minimálne pravidlá, môžu členské štáty prijať alebo zachovať prísnejšie pravidlá pre trestné činy falšovania meny.
- (19) Táto smernica sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté všeobecné pravidlá a zásady vnútroštátneho trestného práva, ktoré upravujú uplatňovanie a výkon trestu podľa konkrétnych okolností v jednotlivých prípadoch.
- (20) Keďže dôvera v pravosť bankoviek a mincí môže byť poškodená alebo ohrozená aj správaním právnických osôb, právnické osoby by mali niesť zodpovednosť za trestné činy, ktoré boli spáchané v ich mene.
- (21) Na zabezpečenie úspechu vyšetrovaní a stíhania trestných činov falšovania meny by subjekty zodpovedné za vyšetrovanie a stíhanie takýchto trestných činov mali mať možnosť používať účinné nástroje vyšetrovania, ako sú nástroje, ktoré sa používajú v boji proti organizovanej trestnej činnosti alebo inej závažnej trestnej činnosti. Takéto nástroje by v prípade potreby mohli zahŕňať napríklad odpočúvanie, utajené sledovanie vrátane elektronického sledovania, monitorovanie bankových účtov a iné finančné vyšetrovanie. Používanie takýchto nástrojov so zreteľom na – okrem iného – zásadu proporcionality a v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi by malo byť primerané povahe a závažnosti vyšetrovaných trestných činov. Malo by byť dodržané právo na ochranu osobných údajov.
- (22) Členské štáty by mali určiť svoju právomoc spôsobom, ktorý je v súlade so Ženevským dohovorom a ustanoveniami o jurisdikcii v iných trestnoprávných predpisoch Únie, a to pri trestných činoch spáchaných na ich území a trestných činoch spáchaných ich štátnymi príslušníkmi, pretože vo všeobecnosti sa trestné činy najlepšie riešia v rámci systému trestného súdnictva tej krajiny, v ktorej boli spáchané.
- (23) Popredná úloha eura pre hospodárstvo a spoločnosť Únie, ako aj osobitná hrozba pre euro ako menu celosvetového významu, ktorá sa prejavila v značnom počte tlačiarň nachádzajúcich sa v tretích krajinách, si vyžadujú dodatočné opatrenie na jeho ochranu. Preto by sa mala ustanoviť právomoc pre trestné činy súvisiace s eurom spáchané mimo územia daného členského štátu, a to buď v prípade, že je páchatel' na jeho území a nie je vydaný, alebo ak boli v tomto členskom štáte odhalené falošné eurobankovky alebo euromince súvisiace s daným trestným činom.

Vzhľadom na to, že situácia v členských štátoch, ktorých menou je euro, je z objektívnych dôvodov odlišná, je vhodné, aby sa povinnosť ustanoviť takúto právomoc uplatňovala len na tieto členské štáty. Na účely stíhania trestných činov ustanovených v článku 3 ods. 1 písm. a) a článku 3 ods. 2 a 3, ak sa týkajú článku 3 ods. 1 písm. a), ako aj navádzania, pomoci a podnecovania a pokusu o spáchanie týchto trestných činov, by právomoc nemala byť podriadená podmienke, že činy sú trestnými činmi na mieste, kde boli spáchané. Pri vykonávaní takejto právomoci by členské štáty mali zohľadňovať, či sa trestné činy riešia v rámci systému trestného súdnictva tej krajiny, v ktorej boli spáchané, a mali by rešpektovať zásadu proporcionality, najmä s ohľadom na rozsudky tretích krajín za to isté konanie.

- (24) Pokiaľ ide o euro, identifikácia sfalšovaných eurobankoviek a euromincí prebieha centralizovane v národných centrách pre analýzy a národných centrách pre analýzu mincí, ktoré sú určené alebo zriadené v súlade s nariadením (ES) č. 1338/2001. Analýza, identifikácia a odhaľovanie falšovaných eurobankoviek a euromincí by mali byť možné aj počas prebiehajúcich súdnych konaní s cieľom urýchliť odhaľovanie zdroja výroby falzifikátov v súvislosti s vyšetrovaním alebo stíhaním príslušného trestného činu a s cieľom predísť takým typom falzifikátov a zastaviť ich ďalší obeh, a to s náležitým ohľadom na zásadu spravodlivého a účinného procesu. Prispelo by to k účinnosti boja proti trestným činom v oblasti falšovania a zároveň zvýšilo počet poskytnutých zhabaných falzifikátov počas prebiehajúcich trestných konaní, a to s výhradou obmedzeného počtu výnimiek, v prípade ktorých by sa mal poskytnúť len prístup k falzifikátom. Príslušné orgány by vo všeobecnosti mali povoliť fyzické poskytnutie falzifikátov národným centrách pre analýzy a národným centrách pre analýzu mincí. Za určitých okolností, napríklad ak iba niekoľko sfalšovaných bankoviek alebo mincí tvorí dôkazný materiál v trestnom konaní alebo ak by fyzický prenos mal za následok riziko zničenia dôkazov, napríklad odtlačkov prstov, príslušné orgány by mali mať možnosť rozhodnúť, že namiesto toho poskytnú prístup k týmto bankovkám a minciam.
- (25) Existuje potreba zhromažďovať porovnateľné údaje o trestných činoch ustanovených v tejto smernici. S cieľom získať úplnejší obraz o probléme falšovania na úrovni Únie, a tým prispieť k vypracovaniu účinnejšieho riešenia, by členské štáty mali Komisii poskytnúť príslušné štatistické údaje o počte trestných činov súvisiacich s falšovanými bankovkami a mincami, ako aj o počte stíhaných a odsúdených osôb.
- (26) V záujme dosiahnutia cieľa spočívajúceho v boji proti falšovaniu eurobankoviek a euromincí by sa malo v súlade s príslušnými postupmi podľa zmluvy usilovať o uzatvorenie dohôd s tretími krajinami, predovšetkým s tými krajinami, ktoré používajú euro ako menu.
- (27) Táto smernica rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané najmä v Charte základných práv Európskej únie, a to konkrétne právo na slobodu a bezpečnosť, rešpektovanie súkromného a rodinného života, slobodnú voľbu povolania a právo na prácu, slobodu podnikania, vlastnícke právo, právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces, prezumpciu nevinu a právo na obhajobu, zásadu zákonnosti a primeranosti trestných činov a trestov, ako aj právo nebyť súdený alebo potrestaný v trestnom konaní dvakrát za ten istý trestný čin. Táto smernica sa usiluje zabezpečiť úplné rešpektovanie uvedených práv a zásad a mala by sa uplatňovať v súlade s nimi.
- (28) Cieľom tejto smernice je zmeniť a rozšíriť ustanovenia rámcového rozhodnutia 2000/383/SVV. Keďže zmeny, ktoré sa majú vykonať, sú početné a ich charakter je závažný, uvedené rámcové rozhodnutie by sa v záujme jasnosti malo nahradiť v celom rozsahu vo vzťahu k členským štátom viazaným touto smernicou.
- (29) Keďže cieľ tejto smernice, a to ochrana eura a ďalších mien pred falšovaním, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov jeho rozsahu a účinkov ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii (Zmluva o EÚ). V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (30) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a k Zmluve o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ), sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tejto smernice, nie je ňou viazané ani nepodlieha jej uplatňovaniu.
- (31) V súlade s článkom 3 Protokolu 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, Írsko oznámilo svoje želanie zúčastniť sa na prijatí a uplatňovaní tejto smernice.
- (32) V súlade s článkami 1 a 2 a s článkom 4a ods. 1 Protokolu 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, a bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, sa Spojené kráľovstvo nezúčastňuje na prijatí tejto smernice, nie je ňou viazané ani nepodlieha jej uplatňovaniu,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Predmet úpravy

Táto smernica ustanovuje minimálne pravidlá týkajúce sa vymedzenia trestných činov a sankcií v oblasti falšovania eura a iných mien. Takisto sa ňou zavádzajú spoločné ustanovenia na posilnenie boja proti týmto trestným činom a na zlepšenie ich vyšetrovania, ako aj na zabezpečenie lepšej spolupráce zameranej proti falšovaniu.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

- a) „mena“ sú bankovky a mince, ktorých obeh je zákonne povolený, vrátane eurobankoviek a euromincí, ktorých obeh je zákonne povolený podľa nariadenia (ES) č. 974/98;
- b) „právnická osoba“ je každý subjekt, ktorý má právnu subjektivitu podľa rozhodného práva, s výnimkou štátov alebo orgánov verejnej moci a verejných medzinárodných organizácií.

Článok 3

Trestné činy

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby nasledujúce konanie, ak je spáchané úmyselne, bolo trestné ako trestný čin:
  - a) akékoľvek falšovanie alebo pozmeňovanie meny bez ohľadu na použité prostriedky;
  - b) podvodné uvádzanie falšovanej meny do obehu;
  - c) dovoz, vývoz, preprava, prijatie alebo získanie falšovanej meny s cieľom uviesť ju do obehu s vedomím, že ide o falšovanú menu;
  - d) podvodné vyrobenie, prijatie, získanie alebo prechovávanie:
    - i) náčinia, článkov, počítačových programov a údajov a akýchkoľvek ďalších prostriedkov výhradne prispôbených na falšovanie alebo pozmeňovanie meny alebo
    - ii) ochranných prvkov, ako sú hologramy, vodoznaky alebo ďalšie prvky meny, ktoré slúžia na ochranu pred falšovaním.
2. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby konanie uvedené v odseku 1 písm. a), b) a c) bolo trestné aj v prípade bankoviek alebo mincí, ktoré sa síce vyrábajú alebo boli vyrobené použitím legálnych zariadení alebo materiálov, ale pri ich výrobe boli porušené práva alebo podmienky, za akých môžu príslušné orgány bankovky alebo mince vydávať.
3. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby konanie uvedené v odsekoch 1 a 2 bolo trestné aj v prípade bankoviek a mincí, ktoré ešte neboli vydané, ale sú určené do obehu ako zákonné platidlo.

Článok 4

Navádzanie, pomoc a podnecovanie a pokus

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby navádzanie alebo pomoc a podnecovanie súvisiace s trestným činom uvedeným v článku 3 bolo trestné ako trestný čin.
2. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že pokus o spáchanie niektorého z trestných činov uvedených v článku 3 ods. 1 písm. a), b) alebo c), článku 3 ods. 2 alebo článku 3 ods. 3 vo vzťahu ku konaniu uvedenému v článku 3 ods. 1 písm. a), b) a c) bude trestný ako trestný čin.

Článok 5

Sankcie voči fyzickým osobám

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa konanie uvedené v článkoch 3 a 4 trestalo účinnými, primeranými a odrádzajúcimi trestnými sankciami.
2. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa trestné činy uvedené v článku 3 ods. 1 písm. d), trestné činy uvedené v článku 3 ods. 2 a trestné činy uvedené v článku 3 ods. 3 vo vzťahu ku konaniu uvedenému v článku 3 ods. 1 písm. d) trestali najvyššou sankciou, a to odňatím slobody.
3. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa trestné činy uvedené v článku 3 ods. 1 písm. a) a v článku 3 ods. 3 vo vzťahu ku konaniu uvedenému v článku 3 ods. 1 písm. a) trestali najvyššou sadzbou trestu odňatia slobody v trvaní najmenej ôsmich rokov.
4. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa trestné činy uvedené v článku 3 ods. 1 písm. b) a c) a v článku 3 ods. 3 vo vzťahu ku konaniu uvedenému v článku 3 ods. 1 písm. b) a c) trestali najvyššou sadzbou trestu odňatia slobody v trvaní najmenej piatich rokov.
5. Členské štáty môžu v súvislosti s trestným činom uvedeným v článku 3 ods. 1 písm. b) ustanoviť iné účinné, primerané a odrádzajúce trestné sankcie, než sú sankcie uvedené v odseku 4 tohto článku, vrátane pokút a odňatia slobody, ak bola falšovaná mena prijatá bez vedomia, ale poskytnutá s vedomím, že ide o falzifikát.

Článok 6

Zodpovednosť právnických osôb

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, ktorými sa zabezpečí, aby sa právnické osoby mohli brať na zodpovednosť za trestné činy uvedené v článkoch 3 a 4, ktoré spáchala v ich prospech akákoľvek osoba konajúca buď samostatne, alebo ako súčasť orgánu právnickej osoby, ktorý má rozhodujúce postavenie v rámci právnickej osoby, a to na základe:
  - a) právomoci zastupovať právnickú osobu;
  - b) právomoci prijímať rozhodnutia v mene právnickej osoby alebo
  - c) oprávnenia vykonávať kontrolu v rámci tejto právnickej osoby.
2. Členské štáty zabezpečia, aby právnická osoba mohla byť braná na zodpovednosť v prípade, že nedostatočný dohľad alebo kontrola osobou uvedenou v odseku 1 tohto článku umožnili spáchanie niektorého z trestných činov uvedených v článkoch 3 a 4 v prospech tejto právnickej osoby osobou podliehajúcou jej právomoci.
3. Zodpovednosť právnickej osoby podľa odsekov 1 a 2 tohto článku nevylučuje trestné konanie voči fyzickým osobám, ktoré sú páchatelmi, podnecovateľmi alebo spolupáchatelmi trestných činov uvedených v článkoch 3 a 4.

Článok 7

Sankcie voči právnickým osobám

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby právnická osoba zodpovedná podľa článku 6 podliehala uloženiu účinných, primeraných a odrádzajúcich sankcií, ktoré zahŕňajú trestné alebo iné pokuty a môžu zahŕňať aj iné druhy sankcií, ako napríklad:

- a) vylúčenie z nároku na verejné dávky alebo pomoc;
- b) dočasný alebo trvalý zákaz výkonu obchodnej činnosti;
- c) uloženie súdneho dohľadu;
- d) súdne zrušenie právnickej osoby;
- e) dočasné alebo trvalé zatvorenie prevádzok, ktoré sa použili na spáchanie trestného činu.

Článok 8

Právomoc

1. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia, ktorými určí svoju právomoc vo vzťahu k trestným činom uvedeným v článkoch 3 a 4 pre prípady, keď:

- a) sa trestný čin spácha úplne alebo čiastočne na jeho území alebo
- b) páchatel' je jedným z jeho štátnych príslušníkov.

2. Každý členský štát, ktorého menou je euro, prijme opatrenia potrebné na určenie svojej právomoci pri trestných činoch uvedených v článkoch 3 a 4, ktoré boli spáchané mimo jeho územia, prinajmenšom ak sa vzťahujú na euro a ak:

- a) sa páchatel' nachádza na území daného členského štátu a nie je vydaný alebo
- b) sfalšované eurobankovky alebo euromince súvisiace s trestným činom boli odhalené na území tohto členského štátu.

Na účely stíhania trestných činov uvedených v článku 3 ods. 1 písm. a) a článku 3 ods. 2 a 3, ak sa týkajú článku 3 ods. 1 písm. a), ako aj navádzania, pomoci a podnecovania i pokusu o spáchanie týchto trestných činov, prijme každý členský štát opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby jeho právomoc nebola podriadená podmienke, že dané činy musia byť trestným činom na mieste, kde boli spáchané.

Článok 9

Nástroje vyšetrovania

Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia, ktorými sa zabezpečí, aby osoby, jednotky alebo útvary zodpovedné za vyšetrovanie alebo stíhanie trestných činov uvedených v článkoch 3 a 4 mali prístup k účinným nástrojom vyšetrovania, napríklad k tým, ktoré sa používajú v prípadoch organizovanej trestnej činnosti alebo inej závažnej trestnej činnosti.

Článok 10

Povinnosť poskytovať sfalšované eurobankovky a euromince na analýzu a odhaľovanie falzifikátov

Členské štáty zabezpečia, aby národné centrum pre analýzy a národné centrum pre analýzu mincí mohli v priebehu trestných konaní bezodkladne preskúmať eurobankovky a euromince, pri ktorých je podozrenie, že sú falošné, na účely analýzy, zisťovania a odhaľovania falzifikátov. Príslušné orgány bezodkladne zabezpečia poskytnutie potrebných vzoriek, a to najneskôr po prijatí konečného rozhodnutia vo veci príslušných trestných konaní.

Článok 11

Štatistika

Členské štáty aspoň každé dva roky poskytnú Komisii údaje o počte trestných činov uvedených v článkoch 3 a 4 a o počte osôb stíhaných a odsúdených za trestné činy uvedené v článkoch 3 a 4.

Článok 12

Podávanie správ Komisiou a preskúmanie

Komisia do 23. mája 2019 predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní tejto smernice. V správe sa posúdi rozsah, v akom členské štáty prijali opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. V prípade potreby sa k správe pripojí legislatívny návrh.

Článok 13

Nahradenie rámcového rozhodnutia 2000/383/SVV

Týmto sa v prípade členských štátov viazaných touto smernicou nahrádza rámcové rozhodnutie 2000/383/SVV bez toho, aby boli dotknuté povinnosti týchto členských štátov týkajúce sa lehoty na transpozíciu rámcového rozhodnutia 2000/383/SVV do vnútroštátneho práva.

V prípade členských štátov viazaných touto smernicou sa odkazy na rámcové rozhodnutie 2000/383/SVV považujú za odkazy na túto smernicu.

Článok 14

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 23. mája 2016. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Spôsoby vypracovania takýchto odkazov stanovujú členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných opatrení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijmú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 15

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 16

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom v súlade so zmluvami.

V Bruseli 15. mája 2014

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
D. KOURKOULAS